

Sygn. akt II Ka 383/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lipca 2020r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Jaszczuk
Protokolant:	st. sekr. sąd. Anna Sieczkiewicz

przy udziale prokuratora Tomasza Pniewskiego

po rozpoznaniu w dniu 17 lipca 2020 r.

sprawy **A. G. (1)**

oskarżonego z art. 193 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 14 lutego 2020 r. sygn. akt II K 939/19

wyrok utrzymuje w mocy; zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii r.pr. A. O. w S. kwotę 516,60 zł (w tym 96,60 zł podatku VAT) tytułem obrony z urzędu oskarżonego w postępowaniu odwoławczym; zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze stwierdzając, że wydatki tego postępowania ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 383/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 14 lutego 2020 r., sygn. II K 939/19

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
----		-----	-----	-----	-----
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz
---

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	<p>Obraza przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, tj.:</p> <p>- art. 7 kpk, poprzez błędną, sprzeczną z zasadami logiki i doświadczeniem życiowym ocenę materiału dowodowego w postaci zeznań A. G. (2) i P. I. i uznaniu ich za spójne, podczas gdy zeznania te zawierały sprzeczności, przedstawiając odmiennie przebieg zdarzenia;</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Zarzuty obrońcy dotyczące obrazy art. 7 kpk z pkt 1, 2 i 3 pozostają sztucznie rozbudowane i powielone. Charakterystycznym w niniejszej sprawie pozostaje, iż petitum wniesionej apelacji jest dłuższe od uzasadnienia wniesionego środka odwoławczego. W sytuacji istnienia dwóch grup dowodów o przeciwstawnej wymowie co do przebiegu danego zdarzenia, oczywistym pozostaje, iż obdarzenie</p>		

jednej grupy dowodów wiąże się w naturalny sposób z odrzuceniem jako niewiarygodnych dowodów odmiennych. Sąd Odwoławczy w pełni podzielił ocenę dowodów dokonaną przez Sąd Rejonowy, który dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych w oparciu o wszystkie dowody przeprowadzone w sprawie, rozważając je kompleksowo, w ich całokształcie i wzajemnym powiązaniu ze sobą. Warto zwrócić uwagę, iż zeznania A. G. (2) i P. I. nie tylko wzajemnie się uzupełniały, ale w części uzupełniały je także wyjaśnienia oskarżonego, który na rozprawie w dniu 10 stycznia 2020 r. (k. 76v) wskazał, iż „szarpanina była z tą dziewczyną z Ł.” (A. G.). W ocenie Sądu Okręgowego, w apelacji wniesionej w tej sprawie doszło do doszukiwania się przez skarżącego niespójności o doniosłym charakterze tam, gdzie one nie zachodziły. Dobry przykładem jest wskazanie przez niego w uzasadnieniu apelacji, iż „P. I. twierdziła w swoich zeznaniach w postępowaniu przygotowawczym, iż A. G. (2) była odwrócona głową w dół w kierunku schodów, czego wymieniona nie potwierdza, a jedynie wskazuje, iż była oparta o barierkę i wówczas jej ciało było wygięte do tyłu”, które stanowiło w ocenie Sądu Okręgowego opisanie innymi słowami tego samego usytuowania A. G. (2) względem schodów, spowodowanego szarpaniną z oskarżonym. We wniesionej apelacji obrońca postulując uniewinnienie oskarżonego przy powołaniu się na to, że oskarżony niezwłocznie opuścił dom sąsiadów po wezwaniu go do tego przez P. I., pominął to, iż w świetle zgromadzonych dowodów żądanie opuszczenia domu zostało wypowiedziane nie tylko przez P. I., ale także wcześniej przez

<p>A. G. (2), którą jako faktycznie zamieszkującą w miejscowości W. u narzeczonego również obejmowała ochrona przewidziana przez ustawodawcę w przepisie art. 193 kk. Przez pryzmat wyczerpania przez oskarżonego znamion art. 193 kk wskazać należy, iż zeznań P. I. (k. 77) wynika jednoznacznie, że A. G. (1) nie zareagował na jej krzyk, aby puścił A. G. (2) „niech pan ją puści i już sobie pójdzie”, w wyniku czego zagroziła mu że zadzwoni na Policję (co też uczyniła) i wybiegła z domu szukać pomocy u sąsiadów. W tym momencie miało już miejsce wyczerpanie przez oskarżonego znamion przypisanego mu czynu, a to co działo się później nie może eskulpować wcześniejszego zachowania oskarżonego, który nie opuścił domu zajmowanego przez P. I. i A. G. (2) po wezwaniu do tego przez obie w/w kobiety.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>- o zmianę zaskarżonego wyroku i wyeliminowanie z opisu czynu, iż oskarżony wbrew żądaniu P. I. domu nie opuścił oraz o uniewinnienie oskarżonego.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosku.</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	
<p>2.</p>	<p>- art. 7 kpk, poprzez błędną, sprzeczną z zasadami logiki i doświadczeniem życiowym ocenę materiału dowodowego w postaci zeznań P. I. i uznanie ich za</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

	<p>wiarygodne, podczas gdy świadek zeznawała, iż nie widziała samego momentu, w którym doszło do zdarzenia, a jedynie przybiegła gdy usłyszała dochodzące odgłosy z mieszkania znajdującego się na piętrze;</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Sąd Okręgowy nie stwierdził dowolności w pierwszoinstancyjnej ocenie zeznań P. I., której depozycje dotyczyły tego co miała okazję zaobserwować, tj. rzeczywiście nie widziała ona jak oskarżony wszedł do zajmowanego przez nią domu, lecz przybiegła po usłyszeniu krzyków bratowej i ostro zareagowała na zastaną sytuację - szarpanie A. G. (2) przez oskarżonego, wzywając go do opuszczenia ich domu i telefonując z prośbą o interwencję na Policję. Weryfikacja treści jej zeznań z k. 3 i 77 akt sprawy nie przyczyniła się do podzielenia zarzutu obrońcy. Wręcz przeciwnie, doprowadziła Sąd Okręgowy do przekonania, iż Sąd Rejonowy słusznie obdarzył je przymiotem wiarygodności i nie naruszył w tym względzie art. 7 kpk.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>- o zmianę zaskarżonego wyroku i wyeliminowanie z opisu czynu, iż oskarżony wbrew żądaniu P. I. domu nie opuścił oraz o uniewinnienie oskarżonego;</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		

Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosku.		
Lp.	Zarzut	
3.	<p>- art. 7 kpk, poprzez błędną, sprzeczną z zasadami logiki i doświadczeniem życiowym ocenę materiału dowodowego w postaci wyjaśnień oskarżonego A. G. (1) i uznanie ich za wiarygodne jedynie w części, gdzie oskarżony potwierdza, iż poszedł do A. G. (2) celem wyjaśnienia sprawy, podczas gdy pozostała część wyjaśnień, w których wskazuje on, iż na żądanie P. I. opuścił nieruchomości, na której się znajdował, również powinna zostać uznana za wiarygodną;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Mir domowy nie jest wartością absolutną i niepodlegającą żadnym ograniczeniom. Odpowiedzialność karną za jego naruszenie może wyłączać np. działanie w stanie wyższej konieczności (art. 26 kk). W ocenie Sądu Okręgowego, stanem wyższej konieczności nie jest rozmowa o kocie, a dokładniej kosztach jego karmienia, dlatego też tłumaczenie oskarżonego, iż udał się do domu sąsiadów celem wyjaśnienia tej sprawy nie mogło przynieść oczekiwanego rezultatu. Bezprawne zachowanie oskarżonego nie dotyczyło powyższej rozmowy o zwierzęciu, lecz szarpania A. G. (2) i nieopuszczenia domu na wezwanie P. I.. Oskarżony przyznał się do zarzucanego mu czynu na rozprawie w dniu 10 stycznia 2020 r. (k. 76v) w obecności swojego obrońcy. Przy ocenie dowodu z</p>		

<p>wyjaśnień oskarżonego należy także mieć na uwadze, że nie zawsze przyznanie się do sprawstwa i winy będzie wyrażało rzeczywisty stosunek oskarżonego do czynu. W przedmiotowej sprawie, gdzie do czynienia mieliśmy ze sprawcą działającym w warunkach art. 31 § 2 kk, było podobnie, o czym świadczy dalsza treść wyjaśnień A. G. (1). Sąd Rejonowy wyjaśnienia oskarżonego ocenił ze szczególną wnikliwością, dokonując oceny jego wiarygodności w zestawieniu z innymi dowodami, w sposób zgodny z art. 7 kpk.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>- o zmianę zaskarżonego wyroku i wyeliminowanie z opisu czynu, iż oskarżony wbrew żądaniu P. I. domu nie opuścił oraz o uniewinnienie oskarżonego;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosku.</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	
<p>4.</p>	<p>- art. 410 kpk, poprzez pominięcie fragmentu zeznań A. G. (2) z postępowania przygotowawczego, które zostały w postępowaniu sądowym przez nią podtrzymane, iż kiedy P. I. zażądała by A. G. (1) opuścił klatkę schodową, wtedy oskarżony puścił ją i poszedł do siebie;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zarzut wtórny w stosunku do omówionego w pkt 1. Nie stanowi naruszenia przepisu art. 410 kpk dokonanie przez Sąd Rejonowy oceny materiału dowodowego przeprowadzonego lub ujawnionego na rozprawie w sposób odmienny od subiektywnych oczekiwań stron procesowych.		
Wniosek		
- o zmianę zaskarżonego wyroku i wyeliminowanie z opisu czynu, iż oskarżony wbrew żądaniu P. I. domu nie opuścił oraz o uniewinnienie oskarżonego;	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Związłe o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosku.		
Lp.	Zarzut	
5.	- art. 410 kpk, poprzez pominięcie fragmentu zeznań P. J. policjanta Ogniwa Patrolowo-Interwencyjnego w KPP w Ł., który w złożonych przez siebie zeznaniach wskazywał, iż gdy przybył na miejsce to P. I. sama wskazywała, iż poinformowała A. G. (1), że dzwoni na Policję, a on się przestraszył i oddalił w nieznanym kierunku;	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Dowód z zeznań funkcjonariusza Policji, który przybył na miejsce zdarzenia po około godzinie (k. 13v) miał charakter tzw. dowodu pośredniego, świadka ze słyszenia. Obdarzenie wiarą zeznań A. G. (2) i P. I. miało priorytetowe znaczenie dla poczynienia przez Sąd Rejonowy ustaleń faktycznych w kwestii stawianego mu zarzutu, a nie tego co działo się później. Mimo sformułowania zarzutu w petitum apelacji, skarżący nie rozwinął go w żaden sposób w jej uzasadnieniu, dlatego też dalsze abstrakcyjne rozważania w tym względzie uznano za niecelowe. Jak wskazuje się w orzecznictwie, aby krytyka odwoławcza zaskarżonego orzeczenia była skuteczna, apelujący musi wykazać, w czym konkretnie upatruje wpływ zgłaszanego uchybienia na jego treść, a nie ograniczać się tylko do samego sformułowania go w skardze. Jeśli na tym poprzestaje, to nie może oczekiwać, że zostanie ona uwzględniona (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie, Prok. i Pr. 2016 nr 1, poz. 30, KZS 2015 nr 5, poz. 76, Legalis Numer 1336420).</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>- o zmianę zaskarżonego wyroku i wyeliminowanie z opisu czynu, iż oskarżony wbrew żądaniu P. I. domu nie opuścił oraz o uniewinnienie oskarżonego;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosku.		
Lp.	Zarzut	
6.	<p>- błąd w ustaleniach faktycznych sprawy, przyjętych za podstawę wydanego wyroku, polegający na błędnym ustaleniu, iż mimo żądania przez P. I. opuszczenia schodów zewnętrznych domu, oskarżony tego żądania nie wykonał, podczas gdy ze zgromadzonego materiału dowodowego, w tym w szczególności zeznań A. G. (2) oraz wyjaśnień oskarżonego wynika, iż gdy P. I. zażądała opuszczenia przez oskarżonego nieruchomości oskarżony zastosował się do tego polecenia i poszedł do siebie, co skutkowało błędnym przypisaniem sprawstwa oskarżonemu;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Zarzut wtórny w stosunku do omówionych powyżej, sprowadzał się w istocie do zakwestionowania sprawstwa oskarżonego i głośłownej polemiki z ustaleniami Sądu Rejonowego, przy braku wykazania nieprawidłowości w toku rozumowania Sądu ferującego zaskarżony wyrok co do oceny okoliczności przedmiotowej sprawy, które skutkowałyby poczynionym przez ten Sąd błędem w ustaleniach.</p> <p>Ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego w tej sprawie generowała ocena dowodów, która</p>		

<p>w pełni spełniła wymogi płynące z art. 7 kpk. Stawiając zarzut błędu w ustaleniach faktycznych apelujący nie wykazał, jakich uchybień w świetle zgodności (lub niezgodności) z treścią dowodu, zasad logiki (błądność rozumowania i wnioskowania), czy też sprzeczności z doświadczeniem życiowym lub wskazaniami wiedzy dopuścił się w dokonanej ocenie dowodów Sąd Rejonowy.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>-o zmianę zaskarżonego wyroku i wyeliminowanie z opisu czynu, iż oskarżony wbrew żądaniu P. I. domu nie opuści oraz o uniewinnienie oskarżonego;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosku.</p>		

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	<p>-----</p>
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>-----</p>	<p>-----</p>
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	

1.	Przedmiot utrzymania w mocy
rozstrzygnięcie o winie i karze wymierzonej oskarżonemu	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
bezzasadność wniesionej apelacji i brak okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięźle o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	

3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	-----	~~# art. 454 § 1 k.p.k.~~
Zwiężle o powodach uchylenia		
-----	-----	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
	Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (tj. z dnia 29 lipca 2019 r., Dz. U. z 2019 r., poz. 1513) Sąd Okręgowy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej r.pr. A. O. kwotę 516,60 zł (w tym 96,60 zł podatku VAT) tytułem zwrotu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym, ustalając wysokość tej

	kwoty na podstawie § 4 ust. 1 i § 17 ust. 2 pkt 4 i ust. 7 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. z 2015 r., poz. 1805).
	Z uwagi na trudną sytuację materialną oskarżonego, na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwolniono go od ponoszenia kosztów sądowych za II instancję, stwierdzając, że wydatki tego postępowania poniesie Skarb Państwa.

7. PODPIS